

Sygn. akt II SAB/Wa 530/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Janusz Walawski

Sędziowie WSA

Ewa Pisula-Dąbrowska

Eugeniusz Wasilewski (spr.)

Protokolant Referent stażysta

Małgorzata Ciach

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2014 r.
sprawy ze skargi
na bezczynność Burmistrza Miasta Podkowa Leśna
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. zobowiązuje Burmistrza Miasta Podkowa Leśna do rozpatrzenia wniosku skarżącego z dnia 29 września 2013 r. o udostępnienie informacji publicznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;
2. stwierdza, że bezczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;
3. zasądza od Burmistrza Miasta Podkowa Leśna na rzecz skarżącego kwotę 357 (słownie: trzysta pięćdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.

w y r o k z dnia 12 listopada 2014 r.
sygn. akt II SAB/Wa 530/14
od dnia 9 stycznia 2015 r.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Sylvia Miłuda

Kierownik Sądu

UZASADNIENIE

Wnioskiem wniesionym drogą elektroniczną w dniu 29 września 2013 r. wystąpił do Burmistrza Miasta Podkowa Leśna o udzielenie informacji publicznej poprzez przesłanie drogą elektroniczną na wskazany adres:

1. kopii wszystkich umów (w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego i Kodeksu pracy) wiążących gminę oraz jej jednostki organizacyjne, mających za przedmiot świadczenie na ich rzecz usług w zakresie obsługi prawnej, w tym reprezentację tychże podmiotów przed sądami powszechnymi i administracyjnymi oraz przed organami ścigania i organami władzy publicznej,
2. nadto, o ile nie wynika to wprost z treści umowy, wniósł o wskazanie trybu w jakim doszło do wyboru podmiotu świadczącego usługi oraz czy osoby działające w imieniu tego podmiotu, lub też one same, posiadają tytuł zawodowy adwokata lub radcy prawnego,
3. w przypadku braku umów, które swym zakresem przedmiotowym obejmowałyby w głównej mierze wykonywanie czynności jw., wniósł o wskazanie podmiotów (osób), które w zakresie swoich obowiązków służbowych lub faktycznych wykonują między innymi wskazane czynności obsługi prawnej wraz z podaniem ich kwalifikacji zawodowych i trybu w jakim doszło do ich wyboru.

W związku z wnioskiem, w dniu 14 października 2013 r. Sekretarz Urzędu Miasta Podkowa Leśna przesłał wnioskodawcy w formie elektronicznej pismo, w którym wskazując, iż informacje będą dotyczyły danych personalnych osób fizycznych, zwrócił się o wskazanie interesu publicznego celem uzyskania informacji.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 lipca 2014 r. zarzucił Burmistrzowi Miasta Podkowa Leśna bezczynność polegającą na nieudzieleniu informacji publicznej żądanej wnioskiem z dnia 29 września 2013 r. i wniósł o zobowiązanie organu do rozpoznania wniosku, w terminie 14 dni od doręczenia odpisu prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi skarżący stwierdził, iż treść pisma organu z dnia 14 października 2013 r. nie wyczerpuje zakresu żądanej informacji publicznej. Nadto żąda

on od wnioskodawcy dokonania czynności nie posiadając w tym zakresie podstawy prawnej.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta Podkowa Leśna wniósł o jej oddalenie podnosząc, iż w dniu 14 października 2013 r. ustosunkowując się do złożonych drogą elektroniczną wniosków poinformował skarżącego o swoim stanowisku, zachowując czternastodniowy termin do udzielenia odpowiedzi. Skarżący do chwili obecnej nie odniósł się do stanowiska organu tylko wystąpił ze skargą na bezczynność Burmistrza Miasta Podkowa Leśna.

W ocenie organu, udostępnienie umowy o pracę z radcą prawnym doprowadziłoby do naruszenia prywatności osoby fizycznej, chronionej postanowieniami art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Taki pogląd prezentowany jest w doktrynie, gdzie wskazuje się, że sposób ograniczeń w dostępie do informacji publicznej wskazanych w art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej zgodnie z wzorcem art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, należy uznać ochronę prywatności osoby fizycznej. Ponadto podniesiono, iż skarżący w swoich wnioskach domagał się informacji, które mogłyby naruszać tajemnicę radcowską, co stanowi ochronę prywatności osoby fizycznej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), zwanej dalej p.p.s.a., kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje m.in. orzekanie w sprawach skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt 1- 4a) p.p.s.a.

Natomiast w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. zostały wymienione - inne niż decyzje i postanowienia - akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa. Do powyższej kategorii należą zatem również czynności z zakresu udostępnienia informacji publicznej.

Zgodnie z art. 61 Konstytucji RP obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w

zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

Konkretyzację powyższej zasady stanowi ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 1 ust. 1 tej ustawy każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystaniu na zasadach i w trybie określonym w niniejszej ustawie, przy czym prawo dostępu do informacji publicznej przysługuje każdemu obywatelowi (art. 2 ust. 1 ustawy). Do udostępniania informacji publicznej obowiązane są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne (art. 4 ust. 1 ustawy).

Rzeczą organu, do którego wpływa wniosek o udostępnienie informacji publicznej jest załatwienie go w przepisany prawem sposób, czyli udostępnienie informacji, jeśli ją wytworzył bądź jest w jej posiadaniu, albo odmowa lub umorzenie postępowania z przyczyn uregulowanych ustawą, albo wreszcie poinformowanie, że żądane dane nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy.

O bezczynności organu można mówić wówczas, gdy będąc zobowiązany do podjęcia czynności nie podejmuje jej w terminie określonym przez przepisy prawa. Z bezczynnością w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy zobowiązany podmiot milczy i w ogóle nie rozpatruje wniosku o udostępnienie informacji, która ma charakter informacji publicznej, albo gdy nie wydaje decyzji, do wydania której jest zobowiązany przepisami ustawy, jak również wówczas, gdy podjęta czynność jest niepełna to znaczy zobowiązany udostępnia informację publiczną w zakresie węższym od wskazanego we wniosku o udostępnienie.

W niniejszej sprawie jest okolicznością niesporną, iż spełniony został zakres podmiotowy i przedmiotowy stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej. Burmistrz Miasta Podkowa Leśna jest podmiotem zobowiązanym na gruncie ustawy o udostępnienie informacji publicznej, oraz że żądanie skarżącego dotyczy informacji publicznej.

W ocenie Sądu, organ niezasadnie przyjmuje, że nie pozostaje w bezczynności, wskazując, że w zakreślonym ustawowo terminie zajął stanowisko wobec żądania wnioskodawcy. Organ w przesłanym drogą elektroniczną piśmie z dnia 14 października 2013 r. podnosząc, że żądane informacje „będą dotyczyły danych personalnych osób fizycznych”, poprosił wnioskodawcę o wskazanie interesu publicznego celem uzyskania informacji.

Zauważyć należy, iż wezwanie do wykazania interesu publicznego jest uzasadnione jedynie wtedy, gdy żądana informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Wobec żądania takiej informacji organ zobowiązany do jej udostępnienia obowiązany jest poinformować wnioskodawcę, że dana informacja jest w jego ocenie informacją przetworzoną, wobec czego jej udostępnienie jest możliwe w zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Tymczasem z pisma organu z dnia 14 października 2013 r. nie wynika, by uznawał on żadaną informację za informację przetworzoną, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy. Wezwanie uzasadnia organ tym, że żądane informacje będą dotyczyły danych personalnych osób fizycznych, do których dostęp jest ograniczony przepisami art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Wskazać jednak należy, że odmowa udostępnienia informacji publicznej na tej podstawie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

W sprawie organ nie udostępnił żądanej informacji publicznej i nie wydał decyzji odmawiającej jej udostępnienia, a zatem pozostaje on w bezczynności.

W ocenie Sądu, bezczynność nie miała jednak charakteru rażącego naruszenia prawa. Organ pozostawał w błędnym przekonaniu, iż przyjęty sposób załatwienia sprawy jest właściwy, w świetle przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach rozstrzygnięto w myśl art. 200 i art. 205 § 2 powołanej ustawy.

Na oryginale właściwe podpis.
Za zgodność z oryginałem

Sylvia Mikula
Mikula
starszy sędziura sądów